

[Krag.]

Millionbeløb, som oprindeligt var til Raadighed, for at bruge dem til at lette Staten for visse den paahvilende Byrder til offentlige Arbejders Udførelse, f. Eks. til Gennemførelse af Lille Bælts Broen, har man taget ½ Mill. Kr., tror jeg, det er, om Aaret, fra Vejmillionerne, men jeg ved ikke, om det er saa særlig fortjenstfuldt, naar Spørgsmaalet er om Arbejde. (*Ministeren for offentlige Arbejder [Friis-Skotte]:* Det var Stensballe.) Naa ja, men det er ikke særlig fortjenstfuldt.

Formanden: Jeg anmoder om, at man ikke afbryder Taleren, det bidrager kun til at forlænge Forhandlingerne.

Krag: Ja, det liver altid lidt op.

Formanden: Nej, det bestemmer jeg.

Krag: Men saa er der nogle Millioner, for saa vidt Vejmillionerne overstiger en vis Sum — er det 35, eller hvor meget er det? —, som man ogsaa tager fra til Fremme af visse Statsinteresser, til Afholdelse af Udgifter, som ellers vilde paahvile Staten. Ja, jeg misunder, som sagt, ikke den højtærede Minister for offentlige Arbejder den Indsats, han herigennem har gjort for at forøge Mængden af offentlige Arbejder, men noget at kro sig af synes jeg oprigtigt talt ikke, det er.

Alt dette er i Virkeligheden ikke andet end det, som den nuværende højtærede Statsminister som Oppositionsfører altid betegnede som Lapperier. Den Gang krævede man, at den siddende Regering skulde bringe det stagnerende Erhvervsliv paa Fode, bringe Hjulene i Gang, bringe Arbejderne Beskæftigelse. Her stillede man den Gang Forespørgsler, om Regeringen vilde søge at tilvejebringe Forhandling mellem de forskellige Produktionsfaktorer, hvorved de Sten, der laa i Vejen for Produktionens Forøgelse, maaske kunde blive ryddet til Side. Men om de Planer, man den Gang havde, og som jeg erkender beredte den da siddende Regering store Vanskeligheder, fordi man fra Arbejdernes Side mødte den med Mistro — siger jeg: Hvorfor har den ærede Regering ikke for længe taget dem op, da den dog maa antages at besidde Tillid i de Kredse, det her drejer sig om?

Nej, denne Forhandling har med lysende Klarhed vist den ulykkelige Modsætning, der er mellem Evner, som skal udfoldes,

naar man er inde under Ansvar, og dem, der udfoldes, naar det er tilstrækkeligt at give Løfter og fremmale, hvad man er i Stand til. Efter denne Forhandling staaer den høje Regering lige saa nøgen, som den er kommet til Verden, og det skal Befolkningen have Lejlighed til at se, for at den kan vide, hvad de Herrers Løfter og paa-staaede Evner betyder ogsaa i andre Situationer, hvis de maatte opstaa.

Larsen (Bjerre): Det ærede Medlem Hr. Krag kom med en Bemærkning, som jeg særlig synes er værd at bemærke. Det var, da det ærede Medlem udtalte, at han vilde indrømme, at Omlægningen af Hartkornsskatterne i 1903 var forkert. Jeg synes, det er rart at faa dette fastslaaet, saa man eventuelt kan haabe at komme videre frem ad Grundskyldens Vej, og i Forbindelse med det Forslag, der har været fremsat fra Venstres Side om Omlægning af de amtskommunale Skatter, synes jeg ogsaa, det er rart at faa dette konstateret. Det er en Aarrække paa 28 Aar, der er gaaet siden da. Venstre har altsaa haft et langt Tidsrum til at tænke over det, men naar det er kommet til dette Resultat, kan vi kun hilse det med Tilfredshed.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som talte før, var inde paa nogle Betragtninger over det formaalstjenlige i at købe Gods og udstykke disse; det vilde give mange Hjem, o. s. v., o. s. v. Men det ærede Medlem svæver noget i en Vildfarelse, naar han mener, at man gennem det Gods, der i Øjeblikket er Tale om at købe og give over 3 Mill. Kr. for, skulde faa 200 nye Brug. Det, der er Tale om, naar man køber et saadant Gods, er at etablere 50 smaa selvstændige Brug og give Tillæg til ca. 40 smaa Brug. Det vil man give denne mægtige Sum Penge til. Jeg tror, det vilde være mere fornuftigt at købe Jord andetsteds, som er billigere og derigennem kan udstykkes i meget større Brug for de samme Penge, til meget større Velsignelse for de Mennesker, der skal have Brugene, end dem, man kan etablere ved at købe det omtalte store Gods.

Krag: Det maa være, fordi det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) er ny her i Tinget, at han ikke er bekendt med min Opfattelse af den Skatterevisión, som fandt Sted i 1903. Jeg har altid vedkendt mig, at den Skatteomlægning viste sig at være lidet heldig, og samtidig har jeg erkendt, at den paa det givne Tidspunkt var nødvendig, fordi den Uretfærdighed i Beskatningen,